

**MASARYKOVA UNIVERZITA V BRNĚ
EKONOMICKO – SPRÁVNÍ FAKULTA**

EKONOMIKA VEŘEJNÉHO SEKTORU

POT 3

Informační systémy veřejné správy

Jméno: Tomáš Veverka
Obor: Regionální rozvoj a správa
Tutor: Doc. Ing. Jaroslav Rektořík, Csc.

Brno – Červen 2005

Obsah

1. Charakteristika odvětví vč. poslání, cílů a užitků. Zařazení odvětví ve veřejném sektoru podle kritéria potřeb	3
1.1. Cíle	3
1.2. Hrozby	3
1.3. Zařazení odvětví	3
2. Institucionální struktura odvětví. Organizace a řízení. Historické aspekty.....	4
2.1. Struktura	4
2.1.1. Registr obyvatel.....	4
2.1.2. Registr nemovitostí	4
2.1.3. Registr územní identifikace.....	5
2.1.4. Registr ekonomických subjektů	5
2.2. Organizace a řízení	6
2.3. Historie	6
3. Uplatnění veřejné volby a veřejné kontroly v hodnoceném odvětví.....	7
3.1.1. Rada vlády ČR pro státní informační politiku	7
3.1.2. Úřad pro státní informační systém	8
3.1.3. Orgány státu	8
4. Analýza finančních zdrojů	9
5. Uplatnění faktorů efektivnosti v daném odvětví	9
5.1. Vnější faktory	9
5.2. Vnitřní faktory	10
6. Aktuální problémy odvětví. Vlastní názor na stav odvětví.....	11
7. Komparace se stejným odvětvím ve vybrané zemi. Provázanost na EU.	12
7.1. Finsko	12
7.2. Norsko	12
7.3. Rakousko	12
8. Přehled legislativy platné pro dané odvětví.	13
9. Použitá literatura	14
Příloha	15

1. Charakteristika odvětví vč. poslání, cílů a užitků. Zařazení odvětví ve veřejném sektoru podle kritéria potřeb

Informační systémy veřejné správy jsou souborem vzájemně komunikujících informačních systémů, které slouží pro výkon veřejné správy. Jejich rozvoj, výstavbu a provoz zajišťuje Ministerstvo informatiky. Právě vytvoření této infrastruktury se v posledních letech stalo jednou z priorit české vládní politiky. Dříve byl tento projekt označován jako **Státní informační systém**, od roku 2000 jej však nazýváme **Informační systém veřejné správy (ISVS)**.

1.1. Cíle

Hlavními cíli budování a provozu informačních systémů veřejné správy je přispět pomocí racionálního a účinného využívání moderních nástrojů a metod k:

- zvýšení efektivity a autority veřejné správy
- posílení důvěry občanů ve veřejnou správu
- zvýšení transparentnosti a rozvoje ekonomického prostředí

1.2. Hrozby

Hrozbou je zejména možná ztráta důvěrných dat o občanech. Chyba či úmysl v centrálním registru může ochromit celý systém dat na všech výstupních místech. Je třeba zajistit bezpečnou komunikaci a jasnou identifikaci komunikujících (hrozba zneužití či krádeže identity). Na místě jsou také obavy z výraznější kontroly státu nad občanem.

1.3. Zařazení odvětví

Informační systémy veřejné správy spadají podle kritéria potřeb do **III. Bloku – Odvětví poznání informací**. Do tohoto bloku patří ještě věda a výzkum a masmédiá. Tato odvětví produkují veřejné, převážně však smíšené statky. Vyskytují se zde převážně veřejnoprávní instituce (zřízené ze zákona).

Celkové rozčlenění veřejného sektoru podle kritéria potřeb, viz příloha.

2. Institucionální struktura odvětví. Organizace a řízení. Historické aspekty

2.1. Struktura

Informační systémy veřejné správy jsou pojímány jakou souhrn jednotlivých informačních systémů vedených orgány státní správy, územní samosprávy a jinými orgány státu. Jednotlivé informační systémy představují zdroje dat, které jsou prostřednictvím společné komunikační infrastruktury veřejné správy a referenčního sdíleného a bezpečného rozhraní informačních systémů dostupné podle stanovených kompetencí jednotlivým orgánům státu.

Za základní registry jsou považovány:

- registr obyvatel
- registr nemovitostí
- registr územní identifikace
- registr ekonomických subjektů

Hlavním účelem základních registrů je soustředit datovou základnu veřejné správy, nahradit mnoho dřívějších neúplných, nepřesných a dublujících se registrů jediným úplným, věrohodným a aktuálním datovým zdrojem.

2.1.1. Registr obyvatel

V registru obyvatel se evidují základní údaje o fyzických osobách – obyvatelích České republiky. Cílem je zajistit, aby všechny orgány veřejné správy mezi sebou vzájemně i ve vztahu k subjektům vně veřejné správy používaly jednotné údaje o obyvatelích České republiky.

Objekty vedené v registru obyvatel:

- státní občané České republiky
- cizinci žijící v České republice (jedná se o cizince s povolením k pobytu na území České republiky a osoby, kterým byl udělen azyl na území České republiky)

2.1.2. Registr nemovitostí

V tomto registru se evidují základní údaje o nemovitostech v České republice. Jsou zde vedeny

- budovy evidované v katastru nemovitostí
- pozemky v podobě parcel

- stavby spojené se zemí pevným základem, o nichž zvláštní předpis stanoví, že jsou předmětem evidování v katastru nemovitostí

a vlastnické vztahy k nim.

Registr nemovitostí vychází z katastru nemovitostí, ale neobsahuje všechny údaje zde vedené, představuje určitý výběr z katastru nemovitostí a některé údaje obsahuje navíc.

2.1.3. Registr územní identifikace

Zde je vedena evidence základních údajů o územních prvcích a územně-evidenčních jednotkách v České republice. Jedná se o jednotný registr, který komplexně zahrnuje evidenci územních celků, jejich územní identifikaci a prostorovou lokalizaci, včetně jejich vzájemných vazeb.

Objekty vedené v registru:

- vybrané územní prvky, např. území kraje, území obvodu obce s rozšířenou působností, území obce, katastrální území...
- vybrané územně-evidenční jednotky, tj. část obce, ulice, adresní poštovní provozovna (PŠČ)

2.1.4. Registr ekonomických subjektů

V registru ekonomických subjektů je vedena evidence základních údajů o ekonomických jednotkách v České republice.

Jsou zde zejména tyto objekty:

- právnické osoby
- organizační složky právnické osoby, které mají právní subjektivitu a jednají vlastním jménem
- organizační složky státu, které jsou účetní jednotkou
- veřejnoprávní korporace (včetně krajů a obcí), pokud vystupují v právních vztazích svým jménem a nesou odpovědnost z těchto vztahů vyplývající
- fyzické osoby, které jsou podnikateli podle obchodního zákoníku a jsou zapsány v evidenci podle zvláštního předpisu
- organizační složky zahraničních osob, které jsou zapsány v obchodním rejstříku

Registr ekonomických subjektů je jednotný registr, který v sobě nese evidenci o všech typech ekonomických jednotek podnikatelského i nepodnikatelského charakteru.

2.2. Organizace a řízení

Jak je již výše uvedeno, informační systémy veřejné správy spadají pod Ministerstvo informatiky. Jako odborný a poradní orgán pro oblast státní informační politiky, včetně informačního systému veřejné správy byla vládou ČR zřízena **Rada vlády ČR pro státní informační politiku**. Předsedu rady jmenuje a odvolává vláda na návrh předsedy Rady. Způsob jednání Rady upravuje Statut a Jednací řád Rady, který předkládá předseda Rady vládě ke schválení. Administrativně a organizačně zajišťuje činnost Rady **Úřad pro státní informační systém**.

Na řízení informačních systémů veřejné správy se podílí také ostatní orgány státu. Zejména subjekty veřejné správy, které jsou zároveň správci svých informačních systémů.

2.3. Historie

Informační systémy veřejné správy byly vytvářeny na základě Koncepce budování informačních systémů veřejné správy. Ta navazovala na obsah dvou vládních dokumentů, a to na dokument Koncepce reformy veřejné správy a na dokument Státní informační politika. Koncepce reformy veřejné správy předpokládala zpracování několika dílčích koncepcí zaměřených na řešení růstu efektivnosti veřejné správy a veřejného sektoru. Za jeden z nejdůležitějších dílčích úkolů považovala informatizaci veřejné správy pomocí moderních technologií a postupů.

Pro informační systémy veřejné správy před přijetím Koncepce budování informačních systémů veřejné správy byly charakteristické následující problémy a systémové chyby, které vznikly v důsledku nekoordinovaného a prudkého vzniku informačních systémů jednotlivých resortů dříve:

- neexistence koncepčního řešení veřejné správy s ohledem na možnosti, které informační a komunikační technologie a zejména datové sítě typu Internet poskytují pro procesy, činnosti a transakce, na kterých je činnost veřejné správy postavena
- realizace koncepčních, rozhodovacích a kontrolních procesů bez dostatečné báze relevantních aktuálních informací a bez využití moderních prostředků
- zúžený pohled na informační systém jako na prostředek úschovy dat v jinak konzervovaném prostředí veřejné správy a související nekoordinované zavádění informačních systémů ve veřejné správě
- nepřítomnost závazných pravidel pro spolupráci stávajících resortních informačních systémů a pravidel pro výměnu a sdílení dat
- nedostatečná legislativní podpora využití nových technologií
- nedostatečná analýza procesů ve veřejné správě a z toho plynoucí pracnost, nedokonalost a neprovázanost postupů při výkonu veřejné správy
- nízká úroveň horizontální i vertikální komunikace a spolupráce uvnitř subjektů veřejné správy, mezi nimi navzájem a ve vztazích veřejné správy k okolí
- nedostatečná informovanost veřejnosti o činnosti a hospodaření veřejné správy a z toho plynoucí nedostatečná úroveň veřejné kontroly

- nesystematické vzdělávání pracovníků veřejné správy zaměřené na využití nových technologií a postupů

3. Uplatnění veřejné volby a veřejné kontroly v hodnoceném odvětví

V tomto odvětví spadá veškerá odpovědnost za fungování a správnost rozhodnutí ohledně informačních systémů veřejné správy na Ministerstvo informatiky. Tedy veřejnou volbu i veřejnou kontrolu zajišťují instituce Ministerstva informatiky, které byly k tomuto účelu zřízeny.

3.1.1. Rada vlády ČR pro státní informační politiku

- vyjadřuje se k návrhům právních předpisů týkajících se předmětné oblasti, které jsou předkládány vládě
- vypracovává návrh rozdělení účelových finančních prostředků státního rozpočtu určených na financování předmětné oblasti a předává jej v rámci rozpočtového procesu Ministerstvu financí
- posuzuje návrh rozpočtu Úřadu, materiály týkající se předmětné oblasti předkládané orgány státu před jejich projednáním ve vládě a schvaluje a předkládá vládě strategické dokumenty v oblasti informačních systémů veřejné správy zpracované Úřadem
- posuzuje účelnost využití finančních prostředků státního rozpočtu v předmětné oblasti
- schvaluje technická a organizační pravidla sdílení informací mezi jednotlivými informačními systémy veřejné správy, podmínky sdílení informací zveřejňuje ve Věstníku úřadu
- v součinnosti s Ministerstvem zahraničních věcí koncepčně koordinuje nadresortní mezinárodní spolupráci v oblasti provádění státní informační politiky, zejména v oblasti harmonizace aktivit s Evropskou unií, Organizací pro ekonomickou spolupráci a rozvoj, Organizací spojených národů a dalšími mezinárodními organizacemi
- předkládá vládě ke dni 31. května zprávu o činnosti za uplynulý kalendářní rok

Rada pracuje na principu třístupňového systému:

- Rada vlády ČR pro státní informační politiku v čele s předsedou byla ustanovena z členů na úrovni náměstků ministrů, resp. místopředsedů vybraných ústředních orgánů a s předsedou Úřadu pro státní informační systém jako sekretářem. Tím by měla být zajištěna kompatibilita státní informační politiky s koncepcí a realizací reformy veřejné správy včetně odborné úrovně projednávání daných problematik z hlediska širších aspektů celkových koncepčních záměrů ústředních orgánů státní správy,

- Odborná pracovní skupina Rady vlády byla ustanovena z odborných pracovníků z oblasti informačních technologií (většinou ředitelů útvarů informatiky) vybraných ústředních orgánů a je vedena sekretářem Rady vlády s tím, že jejími členy mohou být i zástupci dalších zainteresovaných orgánů (např. Národní bezpečnostní úřad, Česká národní banka, Svaz měst a obcí),
- Odbornou pracovní skupinou zřizované dočasné nebo trvalé expertní skupiny jsou pak složeny z předních odborníků veřejné správy, akademické i podnikatelské sféry a dalších.

3.1.2. Úřad pro státní informační systém

- koordinuje vytváření a rozvoj informačních systémů veřejné správy
- zpracovává nebo koordinuje zpracování strategických dokumentů v oblasti informačních systémů veřejné správy, předkládá tyto dokumenty ke schválení Radě a koordinuje realizaci těchto dokumentů
- zpracovává ve spolupráci s příslušnými orgány dokumenty na úseku bezpečnostní politiky státu v oblasti informačních systémů veřejné správy
- stanovuje systém atestací a pravidla pro pověřování atestačních středisek k výkonu atestací v rámci informačních systémů veřejné správy
- vytváří ve spolupráci s orgány státu systém obsahující informace o informačním systému veřejné správy. Tento systém je veřejně přístupný, a to i způsobem umožňujícím dálkový přístup
- zřizuje a zabezpečuje provoz veřejně dostupných informačních systémů poskytujících informace obecného charakteru a podporuje dostupnost těchto informací veřejnosti v rámci informačního systému veřejné správy
- spolupracuje se zahraničními partnery v rozsahu své působnosti a v souladu se zásadami státní informační politiky a koncepčními pokyny Rady vykonává koordinační činnosti v oblasti provádění státní informační politiky
- administrativně zajišťuje činnost Rady...

3.1.3. Orgány státu

Orgány státu v rozsahu své působnosti

- zajišťují soulad svých koncepčních záměrů v oblasti informačního systému veřejné správy se zásadami strategických dokumentů v oblasti státní informační politiky
- provádějí výběr technických a programových prostředků a služeb pro zabezpečení provozu svých informačních systémů veřejné správy
- předávají Úřadu podklady pro evidenci

4. Analýza finančních zdrojů

Financování informačního systému veřejné správy se provádí prostřednictvím rozpočtových kapitol ústředních orgánů státní správy České republiky v souladu s rozpočtovými pravidly. Pro potřeby Rady vlády ČR pro státní informační politiku vede Úřad pro státní informační systém evidenci finančních požadavků na vytváření a rozvoj informačních systémů financovaných ze státního rozpočtu.

V souladu s platnými Pravidly pro financování informačního systému veřejné správy musí být zajištěno efektivní a průhledné vynakládání finančních prostředků na informační systém veřejné správy. Pravidla financování stanovuje metodický postup podání žádosti, její náležitosti, způsob vyřizování, přidělování a kontrolu vynakládání finančních prostředků určených na potřeby rozvoje informatiky státu dislokovaných v kapitole Všeobecná pokladní správa státního rozpočtu.

Peníze na realizaci informační politiky byly například v roce 2001 alokovány dvěma rozdílnými způsoby:

- centrálně, v rámci rozpočtové kapitoly VPS, kde je známa konkrétní výše 886,5 milionu (včetně konkrétního rozdělení)
- resortně, v rámci rozpočtových kapitol jednotlivých resortů. Zde alokované částky nejsou obecně publikovány, a to ani ve svém součtu (i v souvislosti s tím, že není vždy zcela jasné, co přesně z rezortních projektů se počítá do státní informační politiky a co již nikoli)

Pro následující roky byl centrální způsob financování státní informační politiky zcela zrušen a financování je realizováno skrze jednotlivé resorty a jejich rozpočtové kapitoly.

5. Uplatnění faktorů efektivnosti v daném odvětví

5.1. Vnější faktory

- *Politické uspořádání společnosti a s tím související působení veřejné volby a veřejné kontroly při rozhodování o struktuře a financování veřejného sektoru*

Veřejnou volbu a veřejnou kontrolu, stejně jako rozhodování o struktuře a financování tohoto odvětví provádějí instituce, které byly zřízeny Ministerstvem informatiky. Jsou to **Rada vlády ČR pro státní informační politiku** a **Úřad pro státní informační systém**. Dále jsou to ostatní orgány veřejné správy, které jsou správci jejich informačních systémů.

- *Fungování tržního sektoru tím, že plátce daní vytváří atmosféru efektivnosti, výši vyprodukovaných daňových výnosů reguluje financování veřejných služeb. Realizuje i statky spadající do veřejného sektoru, a tím vytváří konkurenční prostředí a disponuje*

také profesemi obdobnými jako ve veřejném sektoru - ty, které zajišťují výkon sekundární funkce odvětví a institucí

- *Konkurenční prostředí uvnitř veřejného sektoru by měla smysluplně vytvářet veřejná správa, která veřejný sektor řídí (například školy, nemocnice, kulturní zařízení, sociální služby atd.)*

Informační systém veřejné správy je jenom jeden, tudíž zde neprobíhá konkurenční boj. Ten je na poli technického zajištění tohoto odvětví, to už však nespadá do veřejné správy, ale do tržního sektoru.

- *Financování odvětví veřejného sektoru podle jeho výkonů a užitků (řetězec: výkon - kvalita výkonu - užitek - náklad jako základ pro rozhodování o financování veřejného sektoru a jeho institucí). V zásadě jde o nalezení vhodného kritéria pro efektivní alokaci veřejných prostředků na realizaci poslání jednotlivých odvětví veřejného sektoru.*

Financování tohoto odvětví je roztržštěno na mnoho malých kousků, protože informační systém veřejné správy se skládá z mnoha informačních systémů orgánů veřejné správy. Samotné finanční prostředky jsou vydávány z rozpočtů těchto jednotlivých orgánů. Při budování informačních systémů veřejné správy byly kladeny velké nároky na financování celé akce, tyto náklady však budou kompenzovány úsporami práce a času pracovníků veřejné správy i samotných občanů.

5.2. Vnitřní faktory

- *Věda a technika - využití poznatků např. z vědních oborů veřejná ekonomie, management, informační systémy, statistika atd., ale také z oborů technických, například ve zdravotnictví, životním prostředí, armádě, policii*

Tento faktor zde hraje velkou roli. Jedná se totiž o odvětví, které je přímo spojeno s oborem IT. Tedy informační systémy jsou produktem této vědy a jejich kvalita přímo závisí na nových poznacích tohoto oboru.

- *Struktura veškerých činností v jednotlivých odvětvích - primární, sekundární a řídicí funkce*
- *Uplatnění všech forem dělby práce (horizontální a vertikální) - uvnitř organizace, mezi institucemi, mezi odvětvími, mezinárodní dělba práce*

Řízení tohoto odvětví zajišťuje Ministerstvo informatiky. Pod něj spadá Rada vlády ČR pro státní informační politiku a pod ni ještě spadá Úřad pro státní informační politiku.

- *Kvalifikace pracovníků - na tento faktor je veřejný sektor takřka bytostně vázán ve všech odvětvích*

Toto je důležitá otázka odvětví. Ne každý pracovník veřejné správy je totiž schopen používat informační technologie na patřičné úrovni. Vzdělávání zaměřené na informatiku, informační a komunikační technologie je součástí přípravy pracovníků veřejné správy. Jde o systém doplňování znalostí zaměstnanců veřejné správy o využívání techniky a informačních zdrojů a o zvýšení prestiže informatiky ve veřejné správě.

- *Iniciativa pracovníků - objektivní předpoklad u pracovníků působících ve veřejném sektoru*

V tomto sektoru je nutnost, aby pracovník měl dobrý vztah k IT. Práce s informačními systémy je závislá na vědomostech z tohoto oboru.

- *Systém řízení jako kardinální faktor efektivnosti veřejného sektoru*

6. Aktuální problémy odvětví. Vlastní názor na stav odvětví

Vděčné téma pro diskusi o používání informačních technologií ve státní správě je bezpečnost dat. Podmínkou elektronické komunikace občanů s veřejnou správou je zajištění ochrany osobních údajů. K tomu jsou využívány elektronické identifikátory (elektronický podpis), které jsou bezpečným základem pro jakékoliv e-procesy, kde je důležitá bezpečná identifikace a ukládání chráněných dat. Díky tomu je možné např. podávat daňová přiznání nebo nejrůznější žádosti stvrzené digitálním podpisem. Mnoho občanů však tyto technologie neumí používat. Ani neví, jakým způsobem se k použití těchto technologií dostanou.

Dalším problémem je to, že veřejnost nejeví o elektronickou komunikaci zájem. Lidé zejména na vesnicích a v menších městech upřednostňují osobní styk při úředních jednáních.

Ministerstvo informatiky zřídilo projekt **Elektronický podpis obcím**, kdy obecní úřady a městské části budou zdarma vybaveny zaručeným elektronickým podpisem. Cílem je prosadit využívání elektronické komunikace ve veřejné správě a umožnit obcím přijímat podání v elektronické podobě, doručovat písemnosti na elektronické adresy a v elektronické podobě vydávat správní akty.

Podle mého názoru je informační systém veřejné správy nedořešen. Na serverech orgánů veřejné správy jsem mnoho elektronických služeb, které by měly být vlastně hlavní náplní tohoto systému, nenašel. Navíc, pod pojmem informační systém veřejné správy jsem si představoval jeden jediný portál www.isvs.cz, na kterém najdu všechno, co je potřeba pro komunikaci s úředníky veřejné správy. Skutečnost je však jiná. Informační systém veřejné správy mi připadá nepřehledný. S tím souvisí také to, co už jsem uvedl výše, že lidé o elektronickou komunikaci s úřady nejeví zájem. Myslím si také, že by se tomuto odvětví měla věnovat také větší publicita, pokud vláda chce zvýšit zájem o tuto formu komunikace.

7. Komparace se stejným odvětvím ve vybrané zemi. Provázanost na EU.

V evropském prostředí jsou aplikace ISVS hodnoceny na základě principů jako spolehlivost, dosažitelnost (geografická i demografická), možnost volby, efektivnost, racionalizace, informační otevřenost a ochrana před zneužitím.

Ministerstvo informatiky má k dispozici několik zahraničních studií, které poskytují analýzu dosavadní zahraniční úpravy v oblasti vedení evidencí, registrů a rejstříků.

7.1. Finsko

Základ finské úpravy tvoří základní registry veřejné správy, tedy jakési národní informační systémy, které specifikují a identifikují určité typy základních jednotek.

Základní registr je stanoven zákonem. Každý registr je upraven alespoň jedním zákonem. Dále existují předpisy o kontrolních orgánech a osobách odpovědných za údržbu celého systému a osobách odpovědných za aktualizaci a zadávání dat do databáze.

Informace v registru jsou univerzální, tedy jsou shromažďovány pouze jednou, poté mohou být použity prostřednictvím informační služby jinými úřady a těmi, kteří je potřebují. Přístup k datům a jejich poskytování jsou přísně regulovány.

Systém základních registrů je ve Finsku dobře rozvinut. Rovněž existuje alespoň desetiletá tradice rozvoje registrů jakožto systému, který již přinesl řadu různých výhod, jako například sčítání lidu založené na registrech, vysokou kvalitu informací v registrech a jejich mnohostranné uplatnění.

7.2. Norsko

Norský systém se skládá z několika základních registrů jako např. centrální koordinační registr právnických osob, registr úpadců, registr obchodních spekulací, registr ročních zúčtování nebo registr k movitému majetku atd.

Neexistují zde místní či regionální úřadovny. Do registračního centra je většina žádostí podávána prostřednictvím e-mailu.

7.3. Rakousko

V Rakousku byl již dříve vytvořen pouze centrální registr obyvatel, jakožto základní kámen e-governmentu a moderní veřejné správy. Slouží k identifikaci obyvatel pro potřeby veřejné správy. Slouží např. k přesnému sčítání lidu, ale je také za zákonem stanovených podmínek využíván i soukromými objekty. Přístupovými místy jsou např. obce či policejní stanice.

Registr se skládá ze dvou databází, přičemž v první jsou vedeni občané a cizinci, kteří bydlí v Rakousku a do druhé databáze se zapisují cizinci, kteří vstupují do kontaktu a právních vztahů s rakouskou vládou.

Rakouský systém umožňuje rychlou a zaručenou identifikaci obyvatel a přístup k souvisejícím dokumentům.

8. Přehled legislativy platné pro dané odvětví.

Zajištění vzájemně komunikujících informačních systémů veřejné správy není pouze technický, ale především legislativní problém. Hlavně data obsahující osobní údaje, musí být legislativně i technicky chráněna proti zneužití, musí být zajištěn kontrolovatelný přístup ke společně sdíleným údajům, atd.

Širší legislativní rámec tvoří:

- **Zákon č. 106/1999 Sb.**, o svobodném přístupu k informacím
- **Zákon č. 101/2000 Sb.**, o ochraně osobních údajů
- **Zákon č. 121/2000 Sb.**, o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon)
- **Zákon č. 133/2000 Sb.**, o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel)
- **Zákon č. 227/2000 Sb.**, o elektronickém podpisu
- **Zákon č. 301/2000 Sb.**, o matrikách, jménu a příjmení a o změně některých souvisejících zákonů
- **Zákon č. 365/2000 Sb.**, o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů
- **Nařízení vlády č. 304/2001 Sb.**, o elektronickém podpisu a změně některých dalších zákonů
- **Vyhláška ÚOOÚ č. 366/2001 Sb.**, o upřesnění podmínek stanovených v § 6 a 17 zákona o elektronickém podpisu a o upřesnění požadavků na nástroje elektronického podpisu
- **Nařízení vlády č. 364/1999 Sb.**, kterým se upravuje součinnost orgánů státní správy s obcemi při zajišťování povinností obcí podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím
- **Usnesení vlády ČR č. 875/2000** z 6.9.2000, kterým bylo uloženo ministroví a vedoucímu Úřadu vlády a předsedovi Rady pro státní informační politiku, aby ve spolupráci s ministrem vnitra připravil do 31. prosince 2000 pokyn, který postup orgánů veřejné správy v této oblasti sjednotí
- **Standard ISVS - Věstník ÚVIS č. 7/2001** - pro zveřejňování vybraných informací o veřejné správě způsobem umožňujícím dálkový přístup
- **Návrh Standardu ISVS 024/01.01** pro popis informačních zdrojů ve veřejné správě procházející připomínkovým řízením Zpřístupnění informací obsažených v klíčových informačních zdrojích veřejné správy - registrech závisí na přijetí **zákona o**

registrech. Navrhované technické řešení bude kromě standardů ES (zejména předpisů č. 1719/1999/EC a 1720/1999/EC) respektovat tzv. „otevřené standardy“, na jejichž základě bude realizována především výměna a publikace informací (např. XML).

9. Použitá literatura

- REKTORŤÍK, J.: *Ekonomika veřejného sektoru*, Brno: Masarykova univerzita, Ekonomicko-správní fakulta, 2004
- Úřad pro státní informační systém: *Koncepce budování informačních systémů veřejné správy*, Schválená usnesením vlády České republiky ze dne 11. října 1999 č. 1059
- <http://www.micr.cz>
- <http://isvs.cz>
- <http://isss.cz>
- <http://www.lupa.cz>
- <http://portal.gov.cz>

Příloha

Členění veřejného sektoru podle kritéria potřeb

I. BLOK: ODVĚTVÍ SPOLEČENSKÝCH POTŘEB

- **veřejná správa** - uspokojování potřeb organizovaného uspořádání společnosti
- **armáda** - uspokojování potřeby ochrany území, na kterém občan žije
- **policie** - uspokojování potřeby ochrany občana a jeho majetku
- **justice** - uspokojování potřeb občana dovolat se spravedlnosti

II. BLOK: ODVĚTVÍ ROZVOJE ČLOVĚKA

- **školství** - uspokojování potřeb vzdělávání (celoživotního)
- **kultura** - uspokojování potřeb estetických prožitků
- **tělesná kultura** - uspokojování potřeby uchování a kultivace zdraví
- **zdravotnictví** - uspokojování potřeby uchování a kultivace zdraví
- **sociální služby** - uspokojování potřeby uchování a kultivace lidského potenciálu v podmínkách, kdy jedinec existenčně potřebuje pomoc druhých

III. BLOK: ODVĚTVÍ POZNÁNÍ A INFORMACÍ

- **věda a výzkum** - uspokojování potřeb poznání prostřednictvím výsledků vědy a výzkumu
- **informace** - uspokojování potřeb poznání pomocí informačních systémů a archivnictví
- **masmedia** - uspokojování poznání šířením informací hromadným způsobem

IV. BLOK: ODVĚTVÍ TECHNICKÉ INFRASTRUKTURY

- **doprava** - uspokojování potřeby přepravy osob a materiálů
- **energetika** - uspokojování potřeby využití energií (výroba, přenos a distribuce)
- **spoje** - uspokojování potřeby přenosu informací pomocí spojových technologií včetně služeb s tím souvisejících
- **vodní hospodářství** - uspokojování potřeb plynoucích z dodávky vody, odkanalizování a čištění
- **odpadové hospodářství** - uspokojování potřeby sběru a recyklace odpadů s cílem kultivace životního prostředí

V. BLOK: ODVĚTVÍ PRIVÁTNÍCH STATKŮ PODPOROVANÝCH Z VEŘEJNÝCH ROZPOČTŮ

- **bydlení** - uspokojování potřeby občana bydlet
- **zemědělství, lesnictví, rybolov** - uspokojování potřeb spojených s výživou

VI. BLOK EXISTENČNÍCH JISTOT

- **zaměstnanost** - uspokojování existenční jistoty cestou uspokojení potřeby práce
- **soc.zabezpečení** - uspokojování existenční jistoty jinou cestou než cestou práce
- **životní prostředí** - uspokojování existence člověka na Zemi.